

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

## O uradnem jeziku c. k. notarjev

na Slovenskem smo obljubili prinesiti dotične §§. iz notarskega reda in danes izpolnujemo s sledečim svojo obljubo. Posneli smo samo naše stvari tikajoče se odstavke in začnemo s

§. 56. Priče pri notarskem aktu so potrebne: . . . lit. c., ako stranke jezika, v katerem se akt piše, ne umejo.

§. 57. . . . Priče pri aktu morajo razen slučaja zaznamovanega v §. 65 jezik, v katerem se akt piše, razumeti, in barem ena izmed njih mora brati in pisati znati. . .

Pisarniško in služabniško osobje notarjevo ne sme pri aktih pričati.

§. 63. Ako ena stranka jezika, v katerem se notarski akt piše, nij zmožna, mora pri razgovoru nazoč biti zaprisežen tolmač, ki ima ob enem vse lastnosti za notarske akte sposobne priče. Posebnega tolmača nij treba, ako notar in obe priči, ali namesto prič pristopujoči drugi notar jezik stranke zna in ako je jezikovo znanje razgovor vodečega notarja, kadar gre za kak deželen jezik, s potrdilom višje deželne sodnije, in kadar gre za tuji jezik, s postavljenjem za tolmača izpričano. . . .

§. 65. Ako so priče potrebne in ako hočejo stranke pričo vzeti, ki jezika strank ali onega jezika, v katerem se akt pisati ima, nij zmožna, mora se dobiti k razgovoru tolmač, ki ima ob enem lastnosti zmožne priče za akte.

Mislimo, da smo posneli najvažnejše in sedaj nekaj opomb.

§§. 57, 63 in 65 mislimo, da za rabo slovenskega jezika toliko ugodno govore, kolikor malo postav. Priče morajo jezik akta znati in ako ga ne znajo, mora po §. 65 vsakako tolmač nazoč biti. Ako to nij, je notarski akt kot notarski akt ničev, nema moči javnega pisma. Velika moč, katero novi notarski red notarskim aktom daje, dela potrebo, da se notarski akti z vso vestnostjo spisujejo in kakor smo z gornjimi citati iz postave dokazali, terja postava ostro in skrbno za to, da se volja strank natanko v akte položi. Da se pa volja strank najlažje v onem jeziku proglasi, katerega stranke rabijo, to vsak pametni ve. S to denašnjo svojo proglasbo vežemo prošnjo do vseh pravoljubov na Slovenskem v obče, do sodnikov, advokatov in notarjev samih pa posebej, naj strogo pazijo na določbe notarskega reda glede jezika, v katerem se notarski akti pišejo. Pisec teh vrstic je bil zadnje dni v družbi nekaterih praktičnih juristov (tudi sodniki so bili vmes), ki so se posebno čudili in pravično srdili, da sodnije po Slovenskem ženitvena pisma mladolletnih, pri katerih priče notorično nemškega jezika nijso znale, in tudi nij tolmača bilo zraven, in celo notar nij imel potrdila od višje sodnije po §. 63 n. r. potrebnega, brez zadržka potrjujejo (koroborirajo.) O justicija! Vigilantibus jura! kličemo danes vnovič s svojim dopisnikom in rotimo vse pravoljube, naj silijo sodnije, da delajo po postavah. Kako važna je stvar, smo že v prvem svojem članku o tej stvari razložili. Pred vsem pa priporočamo narodnim sodnikom in

advokatom marljivo študiranje notarskega reda in postave od 25. julija 1871 zadevajoče notarijarno napravljane nekaterih pravnih poslov. Sicer pa smo namenjeni, nepostavno svoj posel opravljajoče c. k. notarje na Slovenskem brez vsake obzirnosti — svetu razglasiti, da se vsaj višje sodnije ganejo v brambo zakonov.

H koncu tudi še opomnimo, da mora notarjev pečat (sigil) sestavljen biti po §. 13 not. r. na Slovenskem v slovenskem in nemškem jeziku. Koliko notarjev ima take pečate?

## Politični razgled.

### Notranje dežele.

V Ljubljani 15. aprila.

**Notranja** politika je čez praznike mirovala, kajti reformbanketov a la ljubljanskega ne moremo smatrati kot resne politične čine. Ministri so šli na počitnice v pomladanjski zrak na deželo; enako so storili tudi žurnalisti, da se okrepčajo za predstoječe politične borbe.

Agitacija za **direktne volitve** se je povsodi pričela. Ministerski listi sicer trde, da bodo volitve za državni zbor stoprv meseca oktobra. Nam se to trdenje zdi samo manevar, in pesek v oči. Kajti, ko bi res volitve bile oktobra, bi se ne organizovali tako naglo ustavoverci v vseh deželah; bi ne postavljali centralnih volilnih odborov ter se pomenjkovali o kandidaturah. Do meseca oktobra je še pol leta. Pa stvar se vse drugače kaže. Vsi cesarski namestniki so na prve dni maja na Dunaj sklicani, kjer bodo imeli posvetovanja z ministri; o čem, si lahko vsak misli.

## Listek.

### Na črni zemlji.

Izvirno-slovenska novela.

(Spisal J. Skalec.)

(Dalje.)

VII.

Mender se res odpravi drugi popoldan kmalu potem, ko je videl sina oditi v lovski obleki s puško na rami. Anton gre po starem trgu čez sv. jakobski trg in se zavije pri rožnih ulicah do Ljubljanice, kjer je bil privezan njegov čoln. Skoči v njega, ga odveže in odvesla. Ko se Antonov čoln več ne vidi, pokliče gospod Mender ribiča, da ga pelje Ljubljanici navzgor. Na mestu, katerega mu je bil popisal komis, vidi čoln pri vezan pri bregu. Veli ribiču, naj ga tukaj pričaka, dokler se ne vrne iz močvirja, kjer ima opraviti. Stopi iz čolna na breg in si radoveden ogleda kraj; potem gre počasi proti bajti, katero je videl pred soboj. . . .

V hiši blizu okna je sedela Jerica, šivanje v rokah. Starega Matevža nij bilo

doma. Denes Jerica nij pričakovala Antona, tem bolj jo je osrečil njegov prihod. Vsedel se je zraven nje in njen mili obraz obračal do sebe, da jej gleda v svetle oči. Jerica se šegavo smehlja in žuga z iglo, ki jo v roki drži, porednemu mladenču, da bi se ga ubranila. Kaj jima je v tem blaženem trenutju mari za ves svet? . . .

Senca zakrije okno. Oba izpogledata, pa ničesar več ne vidita. Stopinje se slišijo v veži. Dveri se odpro in v izbo stopi — gospod Mender.

Anton, spoznavši svojega očeta, kvišku plane, kakor da bi strela bila treščila v hišo kliče ves bled: moj oče!

Mender obrne svoje pekoče oči na deklico. Jerica je s početka zvedavo gledala neznanega jej tujega gospoda; zdaj pa pred tem zbadljivim pogledom se strahom začne tresti. Primakne se nezavedno bližje Antona, kakor da bi zavetja iskala pri njem.

Menderju zaigra zaničljiv posmeh okolo ustnic, pa kmalu kaže svoj miren, gladek obraz ter reče prijazno sinu po nemški:

— Veseli me, da te najdem; mislil sem,

da še hodiš po lovu, pa vidim, da se tukaj malo odpočivaš. Opraviti sem imel na močvirju in če ti je volja, greva lahko skupaj domu; moj čolnček čaka.

Anton se vrti po glavi. Kaj pomeni prihod očetov, kaj njegov nagovor? Ali že ve za vse ali še ničesar ne sumi? Ves zmeden se vzdigne, mrmra, da mu denes nij več za lov ter se odpravi. Stari gospod odpre dveri in čaka, da Anton vzame puško in klobuk.

Med vrati se Anton še enkrat obrne, vidi Jerico vso blede sloneti pri oknu; neznan bol mu prešine srce. — Jerica! kliče tresočim se glasom in hoče planiti nazaj k njej. Pa oče ga prime s trdo pestjo, ga pritiska čez prag in za soboj zaloputne dveri. Jerica nij razumela nemškega govora, videla samo, da stari gospod odpelje njega, ki jej je vse na svetu, slišala je samo obupajoči klic Antonov.

Vzklone se po konci, hoče biteti za odhajajočim; pa moči jo zapuste in onemogla se zgrudi nazaj na klop. Obraz si pokrije z rokama; žareče solze priteko.



V **delegacijah** bode povečanje plač skupnih uradnikov povodom prepira. Ogerska delegacija neče privoliti višjih plač in je 200.000 gold. v proračunu izbrisala. Vsled tega bi uradniki skupnih ministerstev imeli nižje plače od naših cislajtanskih. Ministerstvo ne bode odstopilo od svojega predloga, dasi je res čudno, da nam Andrassy v delegacijah niti ene besede nij spregovoril za ministerski predlog. Cislajtanska delegacija, katera nij tako trdosrčna kakor ogerska, bode glasovala za višje plače.

**Česke** novine so zadnji petek s članki praznovale todnevno petdesetletnico prihoda Fr. Palackega v Prago, vzbuditelja češkega naroda.

V **Pragi** je bil Huleš za župana izvoljen. Zopet se sliši, da tudi on ne dobi cesarskega potrjenja, ker je enkrat podpisal nekak dokument, ki je bil proti ministerstvu. Mi bi Lasser-ju svetovali, naj imenuje kakega komisarja Kollerjevega za župana in potem bode mir besedij.

### Vnanje države.

O napredovanji **Rusov** proti Kivi piše dopisnik iz Orenburga v ruski "Golos": Naše mesto nij več za izpoznati, od kar se je začela vojska proti Kivi, tako življenje je tu. Vedno prihajajo in odhajajo vojaki. Polkovnik Golov se je 4. marca vzdignil iz Kazalinska, z njim gre tudi veliki knez Nikolaj. Golov gre najprej v Irkibaj pri Janji Darji, nekemu južnemu suhemu pritoku Sir Darju, kjer se bode združil z vojsko generala Kaufmana, katerega prednja straža je zapustila že 23. februarja Taškend; 1. marca pa jej je nasledoval general sam z glavnim oddelkom. Na potu iz Činasa, na jugozapadu od Taškenda, so Rusi v stepi našli novo, veliko jezero, ki je bilo neznano do sedaj. Tako so se že začele geografske najdbe. Vedno bolj se kaže, da Kiva nij tako pusta, kakor se je dosedaj mislilo, nahajajo se v njej celo lepi gozdi, posebno pa je kraj pripraven za pridelovanje bombaža, kar so dokazali kivanški izdelki iz te robe na moskovski politehnični izložbi, katerim so se Rusi čudili. Tako je sedaj tudi ruski malar Bazilij Verešagin napravil v Londonu izložbo svojih slik in družih zanimivostij iz srednje Azije, katere vse občuduje. Kiva ima reke Syr Darja in Amu Darja, starim znane pod imenom Oxus in Jaxartes, ter je tako po svoji naravni legi središče vse srednje-azijske trgovine. To bode tudi v prihodnje, zato smejo Rusi upati, da se jim kmalu povrnejo stroški sedanje vojske, posebno ker jim potem ne bode treba vzdr-

ževati vojakov na meji, ter napravljati ekspedicij za vkrotenje turkomanskih roparjev.

Na **Španjskem** so bili poslednji dnevi nesrečni za druhal Karlistov pod Saballsom, katerega je Don Karlos za njegove zasluge pri streljanji narodnih prostovoljcev in meščanov v Bergi imenoval "grofa", narod pa mu sploh le "morivec bergaški" pravi. Ta junak žalostne postave je po vzetji Berge marširal nad Puycerdo. Mala trdnjava ta je v vshodnem kotu Španije v dolini Pirenej na desnem bregu vode Segve, blizu francoske meje. Posadka in meščanje so se pripravili na prihod Karlistov, ter so po petdnevni oblegi s krvavimi glavami odgnali Saballsa in njegovo druhal. Karlisti so pustili pred mestom 300 mrtvih in ranjenih. General Velarde se je bil že vzdignil iz Barcelone, da Puycerdo oprostí, pa Karlisti ga nijso hoteli čakati. Pri Pulau jih je poslednje dni otepel tudi general Martinez de los Campos, ki iz Gerone operira proti njim, ter je tudi Bergo in Ripoll že zopet vzel. Zato so jo Karlisti, katere so poslednje dni nekateri reakcionarni listi že v Madrid dirigirali, popihali v varniše kraje. Ker je po odstopu generala Hidalgo tudi razpor z oficirji artilerije poravnán, in so poslednji zopet nastopili svojo službo, bodo morali Karlisti kmalu obiskati svoje prijatelje na Francoskem in drugod.

**Angleži** se še vedno branijo, plačevati prevoznino čez sueški kanal po tarifi dotične družbe. Vlada je storila vsled tega diplomatične korake, in angleški listi so napadali Lesepta, ki je predsednik omenjene (francoske) družbe. Lesept odgovarja na to kot častni meščan londonski v angleškem listu "Morning Post" sledeče: "Ako Angleži nečejo plačati prevoznine, naj vozijo svoje blago po železnici, ali pa po stari poti okrog nosa dobrega upa. Angleži so se dosti dolgo ustavljali početju, sedaj pa ne bodo pripravili francoskih poduzetnikov ob dobrozaslužene obresti". Lesept se dalje čudi, kako da more angleška vlada poslušati taka nasprotovanja. Da bodo angleški listi vsled tega znova planili na Lesepta je gotovo. Že poprej so kazali poslednji čas v trgovinskih zadevah antipatijo proti Francozom, sedaj so se pa še nad Leseptom zmotili, ki z imenovanjem za častnega meščana londonskega neče sprejeti angleškega mišljenja, nego gre v denarnih zadevah svojo pot.

### Dopisi.

**Iz Koroškega** 11. aprila [Izv. dop.] (Volilna reforma. — Slovenske

kandidature. — Učiteljski shod. — Deželni namestnik. — Dobri sveti.) Volilna reforma je toraj potrjena in treba je sedaj na vso moč delati, da vsled nje popolnem ne propademo. Koroški Slovenci, broječi skoraj  $\frac{1}{3}$  prebivalstva naše vojvodine, si morejo po novi volilni postavi pridobiti dva poslanca; treba je pa zdatne agitacije in to tem bolj, ker se naše ljudstvo ne zaveda tako, kakor n. p. naši bratje na Kranjskem in ker je posebno slovensko ljudstvo v marsikaki občini po raznih razmerah od nemških ustavakov odvisno. Ker bodejo nove volitve že okolo meseca oktobra, moramo takoj v kolo dejanske delavnosti stopiti, drugače bode prepozno. Celovško nemško-politično društvo je nekda že prva posvetovanja imelo, kako da se ima centralni komite za celo deželo in posebni odseki v posameznih volilnih okrajih ustanoviti. Tudi nemški katoliško-konservativci nameravajo v mnogih okrajih svoje kandidate staviti. Mnenje, da bi bili Slovenci v tej zadevi zaostali, je puhlo in neresnično. Nekateri veljavnejši možaki so se zadnje dni skupili, posvetovali in sklenili za dva volilna okraja staviti narodne kandidate. Tudi o osebah katere bi se kandidirale, se je govorilo in reči moramo, da bode ta gotovo oba kandidata vsem Slovencem po godu; imeni njuni naj bode ti za sedaj tajni.

Ako se delovanje precej prične, ako se posamezni veljavni narodnjaki po deželi in v mestu tega svetega dela z vsemi silami poprimejo, je prav lahko mogoče, da v enem okraju gotovo in v drugem skoraj gotovo zmagamo. Treba je, da se v to svrhu najprej v Celovci samem ustanovi posebni, znabiti s "Trdnjavo" v ozki zvezi stoječi, narodno-slovenski glavni volilni odbor, kateremu bi bila prva skerb, da se tudi v dveh, nam še precej ugodnih volilnih okrajih ustanove krepko delajoči pododbori. Ker so, kakor že omenjeno, pri nas okolščine težavnejše nego drugje in ker nemamo ravno prevelikega števila marljivih in upljivih narodnjakov, zategadelj je neobhodno potrebno delo prej pričeti. Daljno delovanje odborovo in pododborovo bi se samo ob sebi razvijalo; da pa bode dela dovolj, je vsakdo lahko prepričan. — Velikonočni torek imajo koroški učitelji shod v Spitalu, kjer se bode razen nekaterih veselíc in izletov, ki morda zaradi kaj slabega vremena izpadejo, znabiti še marsikaka slama mlatila.

Po dolgem trajanju smo vendar le dobili novega deželnega namestnika v osebi nekdanjega tirolskega namestnika grofa Kašpar Lodron-a, ki je po izgledu rojenega Slovenca, dr. Miklošiča, v gospodski zbornici za volilno reformo glasoval. G. Reichenbach, po odhodu Ceschijevem vodja deželne vlade, o katerem se je vedno govorilo, da gotovo postane deželni predsednik, vdobil je v zahvalo marljivega poslovanja ime "dvornega svetovalca." Toraj ne goriški Coronini, ne celovski župan Jesernigg, temuž grof Lodron je naš novi deželni predsednik. Videti hočemo, kako bode postopal s Slovenci.

Pričakovati sploh nemamo nič dobrega in nam posebno ugodnega, slabejše pa, kakor je že, ne more kmalu naše stanje biti. Tem večja je nevarnost, ki našej narodnosti na Koroškem žuga, tem bolj bi morali biti pogumni, delavni in neustrašljivi ter si posebno prizadevati, da ime nekdanj slavni go-

### VIII.

Stari Mender je trdno držal sina pod pazduho. Anton nij vedel, kako je prišel do čolna, kako do Ljubljane in v očetovski dom. Po vsem potu nista niti oče niti sin besede spregovorila. Doma pelje Mender sina v njegovo sobo ter mu reče mirno pa odločno:

— Jutri se odpelješ na Dunaj, v trgovinskih zadevah, da veš. Tedaj se pripravljaj na pot.

Mender odide in pusti sina samega.

Anton se vrže v fauteuil, strašne misli mu roje po glavi, nekončni obup se ga polasti. Da bi mogel umreti, da bi z njim umrla Jerica, zedinjena bi bila na veke. Pred oči mu stopi podoba nesrečne deklice in debele solze mu začno kapati po licih.

Tiho se bliža mati Antónova; slišala je prihod sinov in gnalo jo je k njemu.

Ko ga zagleda vsega v solzách, v največjo žalost utopljenega, prestraši se, hiti k sinu, objame ga in reče milosrčno:

— Moj Anton, o Bog, kaj se ti je pripetilo? Povej svoji materi.

In vboga mati, predno more Anton odgovoriti, začne sama glasno plakati.

V tem se vrne gospod Mender in kliče očitačim glasom:

— Anton!

Po tem se oberne k materi:

— Tedaj ti je povedal Anton, da se mora za nekoliko časa odpeljati na Dunaj? In zaradi te kratke ločitve tako tarnanje!

Mender resno pogleda svojega sina, kateri se silno skuša umiriti; mati pa, res misleča, da slovo Antona tako žalosti, prigovarja mu s tolažljivimi besedami.

Drugo jutro rano se Anton odpelje.

Staremu Mender-ju se je kamen odvalil od srca, ko so konji odderdrali s kočijo, v kateri je tiho v plašč zavít slonel Anton bled in potr.

Mender si je že izmislil načrt, kako poravnati to sitno stvar. Nij si mogel domisliti, da bi njegov Anton, sin bogatega trgovca, olikan in vaje na najodličnejše mestne kroge, resnično mogel ljubiti prosto kmetsko dekle.

— Dolčas in vroča mladeniška kri ga je zapeljala k tej nespametnosti, mrmra. Pa storil jej bodem nagel konec. Ukrotil bodem to zvito, ničvredno druhal, če ne drugače, z denarji.

(Dalje prih.)



rotanskih Slovencev ne izgine. Ako pa naši nemški sosede, ki nameravajo v kratkem slovenščino potisniti na južne naše gore, vidijo, da mi v posameznih katoliških društvih, v tem, ko nam oni najkrepkejše korenine našega narodnega življa zaporedoma uničujejo, na drugega ne mislimo, kakor na vedno milovanje glede rimske oblasti in sv. papeža, ki mu vendar le pomoči ne moremo; se nam z vso pravico lahko zaničujevaje posmehujejo ter si le veliko enacih, neškodljivih društev želijo. Čudno, prečudno je to, da smo tako dalje zabredli, da lastnih svojih, grozno sklepih ran ne vidimo in ne skrbimo za vsaj nekoliko lečenje naših teženj in potem še le nam bolj oddaljenih, nas ne tako zadevajojih! Zapomni naj si marsikateri naših veljakov izrek: „Le od naše je odvisno volje, priti kmal' na slabše, al' na boljše.“

Preustrojimo našo delavnost; drugače nam poprej odpoje zadnji zvon.

## Domače stvari.

— (Iz Gorice) se nam piše: Iz prav gotovega vira sem izvedel, da je od vlade prišel nalog goriškemu deželnemu šolskemu svetu, že prihodnjo jesen goriško normalko (vadžico), ki je dozdej slovenski in laški paralelizana, germanizirati, počenši od 1. razreda. Poslala je tudi učni načrt, po katerem se v Šleziji češke in poljske šole germanizujejo, po tem načrtu mora ravnateljstvo izdelati načrt za goriške šole in ga čim preje predložiti na potrjilo. V zvezi s tem se ima tudi predrugačiti pripravnica, se vé da bode se ponemčila.

— (Slovensko gledališče.) Na velikonočni pondeljek je dramsko društvo predstavljalo veselo igro „Peska v oči“, v dveh dejanjih, po francoskem poslovenil V. Mandele, in komično opereto „Izbujeni lev.“ V prvi jako zanimivi igri je vzlasti g. Grasselli, kateri je z ozirom na namen predstave, prevzel rolo Radolin-a, izvrstno igral, kar je pripoznalo občinstvo z jako živahno pohvalo. Čisti dohodek predstave je bil namenjen za nagrobna spomenika Valentina Mandeljca in Šimona Jenka. Gledališče je bilo dobro obiskano, vendar ne tako, kakor smo pričakovali z ozirom na rodoljubni namen. Pomisliti pa moramo, da je bil v pondeljek po mnogih deževnih zopet prvi krasni pomladanski dan kateri je bil mestne prebivalce izvalil na deželo.

— (Celovška čitalnica) je napravila cvetno nedeljo besedo s petjem, deklamacijo in tombolo, katera se je dovoljno pridružila mnogobrojnim letošnjim veselicam. V lepem številu zbranemu občinstvu so se posebno dopadale nam nove pesmi: „Na morji,“ zložil Dav. Jenko, „Glas domovinski“ in „Vojaška,“ napel dokt. Jpavec. — Po občni želji napravi letos čitalnica nekatere skupne izlete, ki bodo gotovo prav živahni in veseli, posebno ker ima zdaj društvo svoje lastno pevsko kolo, ki kaj pridno napreduje.

— (Iz Celja) se nam piše, da je mestni odbor na veliki petek dal na mestne ogle nabiti oglas, ki prebivalcem celjskega mesta oznanjuje, da je mestni odbor sklenil, cesarju za sankcioniranje volilne reforme adresu poslati, v mestu samem pa ta čin vladarjev slovesnim ljudskim zborom obhajati, ki je bil 12. t. m. (t. j. soboto) ob 8. uri zvečer v dvorani „pri zlatem levu“.

— (Iz Šoštanja) se nam piše 13. aprila: V Vašem listu 7. t. m. ste omenili, da je naš občinski zastop sklenil, poroko nadvojvodinje Gizele z velikim obedom praznovati. Temu moram dostaviti, da po sklepu, katerega je storil zastop po nasvetu g. V., bode se v jutro streljalo z možnarji, ob 9ih je sveta maša in zvečer se zbero občinski odborniki in strelno društvo pri gosp. Breznik-u, kjer se bode ta dan slovesno dokončal.

—a—

— („Od sv. Križa pri Ljutomeru“) je bil v 71. številki našega lista dopis, v katerem nek naš dopisnik notarja Hochtla dolži, da pri notarskih računih ljudstvo prikrašuje in nepristojne terjatve stavi. Piše se nam zdaj od kompetentne strani, da dotični dopisnik nij poznal novega notarskega reda, od katerega je notar edino odvisen, in katerega dozdej g. Hochtel prestopil nij. To smo resnici na ljubo popraviti dolžni.

— (Iz Griž) se nam poroča, da je tamošnji kmetski sin Železnik hotel z dinamitom v Savini ribe loviti. — Ko je bil ravno namenjen dinamitovo patrozo z vžgano tlinko v vodo vreči, se mu patrona vname, ter mu raznese roko na drobne kose, da je mogel nesrečnej po 12 dnevni strašni bolečinah umreti. — Ribji lov z dinamitom je od okrajnega poglavarstva celjskega bil lani posebno prepovedan, vendar pa fantje za to prepoved niso dosti marali, in tako grozna nesreča jih je mogla podučiti, da z dinamitom se ne sme igrati, posebno pa ribe ne loviti. Ribji lov ima svojega lastnika, in brez njegovega dovoljenja nema nobeden pravice do rib. — Ako bi se vsako krivično poželenje po tujem blagu tako strašno maščevalo kakor pri tem prepovedanem ribjem lovu, bi varnost imetka bila za vselej zagotovljena.

— (Slovensko društvo za izdajanje šolskih knjig) nasvetuje v zadnjem „Slovenskem učitelju“ nek odličen, bivši učiteljski duhovnik, ki tako-le razpravlja svoj nasvet: Piše mi mnogospoštovani prijatelj, ki ima odlično mesto v nekem deželnem šolskem svetu, sledeče: — „Denes mi je prišla misel, ki se mora uresničiti. Treba nam bode mnogo šolskih knjig, — podpore za izdajanje nemamo. Kako bi bilo, ako bi se za izdajanje šolskih knjig ustanovila družba učiteljska, katera bi obsegala učitelje srednjih in ljudskih šol? Učiteljev za srednje šole je 150, naj bi plačal vsak na leto 2 gld., bilo bi jih 300 na leto; učiteljev za ljudske šole je 1000, naj bi plačal vsak 1 gold. na leto, koliko denarja bi se nabralo za šolski namen! Povspešujte, dragi prijatelji, izpeljane te misli kolikor je mogoče“ itd. — Ta misel rodoljuba in moža od šole zaslučuje, da se vsestranski preudarja. Ako hočemo si naše šole po mogočnosti narodne obdržati, moramo skrbeti za učila, od vlade nemamo pomoči pričakovati, bodi kaka goder. Tudi ne smemo prezirati denasnjih še prijaznih razmer. Velika večina starejših učiteljev še je narodna, in še dobrih krščanskih načel. Nečem s tem izrekom mlajšega učiteljskega naraščaja razžaliti, vendar način, kako se večji del odgojevajo dan denasnji pripravniki na državnih učiteljskih pripravniških, utegne v kratkem pričati, da se mlajši učitelji v izobraževaliških nijso navdušili za narodnost in krščanstvo. Tako družbo bi tudi slobodno podpirala čestita duhovščina, in enkrat pustila pasivni upor, kateri jej

niti v politiki praktične koristi ne prinese, manje pa še jej bode v šolstvu kak upliv pridobil. Splačalo bi se, da bi slovensko duhovništvo si francosko in belgijsko za izgled vzelo, ono od škofa do vaškega kaplana aktivno se loteva vseh vprašanj, ki zadeva odgojitev naroda. Kdor dan denasnji pričakuje za cerkev in šolo od ministerstev ali kron samih krščanskega ravnika, ta ne razumeva duha časa, in ne pozna niti posvetne niti cerkvene zgodovine. Tukaj odločujejo stranke, in te ne zrastejo ne v političnih ne škofovskih kancelijah, nego se morajo stvoriti iz cerkvene občine in politične družbe. Ker so nove šolske postave fait accompli, in jih na staro kopito tudi ne bodo več mogli najkonservativniši zbori rabiti, ker so narodi sami se ž njimi sprijaznili, in si tako lahko svojega upliva v šolo ne bodo dali zmakniti, ne ostane druga čestiti duhovščini, nego vsaj do pol mosta nasproti priti učiteljstvu, drugo polovico bode gotovo rado samo nastopilo in prijazno roko podalo, ker oba stanova — duhovski in učiteljski — imata ednako naloge, človečji rod odgojevati, učiteljski skrbeti za praktično ved, duhovski pa človečjo ved posvečevati in pokropiti vse oblaževajočim duhom krščanstva. Tudi društvene razmere vežejo vsaj na deželi učitelja z duhovnikom, in ne le duhovnik, temuč tudi učitelj sta si dovolj skusila, kako neprijetno in neznojlivo je sedanje stanje. — Še ene okolščine naj omenim. Slovenski narod, in sicer ne samo jedro njegovo — inteligencija, nego tudi prosto ljudstvo nij še zavrlo vseh starih tradicij, njeguje še pravost, in gabi se mu zapadni nihilizem. Gotovo bodo moževi, katere bodo strokovnjaki volili v komitě, ki bo skrbel za izdajanje dobrih šolskih knjig in učnih pomočkov, se ozirali na te tradicije in to pravost, in ne bode se nam treba bati krščanstvo podkopajočih knjig. Ako zamudimo ta ugodni čas, nam bodo zlobni duh časa, upliv sosednjih narodov, nekrščanske vladne sisteme še to narodno svojstvenost zadušile, in naši potomci, kateri bodo za nami delali za moralčnost naroda, bodo nas hudo sodili, ker smo v slabo razumljenem optimizmu roke križem držali. Toda porazumljenje, sprijaznenje! imejmo pred očmi edino blagor malega slabega naroda slovenskega, na katerega deblo je neprijatelj že sekiro položil. Tukaj se gre za nekaj drugega, nego za nadvladovanje edne ali druge politične stranke, tukaj se mora stopiti čez glave egoističnih vodjev, ki samo prav krščansko v časnikih pišejo, tudi v zborih pobožno govorijo, a trohice ne poznajo, kakega truda je treba in požrtovanja pri moralni odgojiti naroda. Želel bi, da se najblažji sini domovine vseh stanov enkrat kje snidejo in pogovarjajo, kako bi se našemu narodu ohranila krščanska in narodna odgojitev. Veselilo me bode, ako sem s temi mislimi vzbudil živo udeležnost in vsestransko pretresovanje.“

## Razne vesti.

\* (Vstaja „bivolarjev.“) V podonavskih kneževinah posebno v Valahiji, je mnogo ljudi, ki se pečajo s kupčijo z bivoli, voli in bušami, pravijo jim bivolarji. Središče teh bivolarjev je rumunsko mesto Gjurgjevo. Ker jim je hotela rumunska vlada naložiti davek od te kupčije, spuntali so se onidan v Gjurgjevo.



gjevu. Sila veliko se jih zbralo s palicami, sekirami in samokresi pred policijsko hišo, ter so zahtevali, da se ta davek odpravi. Vlada je poslala vojakov, da jih razkrope, kar se je tudi zgodilo. Pri tej priliki je mnogo bivoljarjev ostalo mrtvih, pa tudi nekaj vojakov. Mnogo vojakov pa, med njimi en major in en stotnik, je ranjenih.

### Opomenica.

**Eksekutivne dražbe 17. aprila:** Vidmarjeva živina, pohište itd., 721 gold. 90 kr., v Sevnici. — Kranjevo pos., 150 gl. v Ptui. — Gorjančevo, 950 gl., v Leki. — 18. aprila: Rojšekovo pos., na Berdu. — Pangretičevo, 1300 gl., v Črnomlju. — Mirtekovo, 916 gl., v Novem mestu. — Majnikovo, 1663 gl., v Idriji. — Hitjevo, 690 gold., v Loži. — 19. aprila: Vodnikovo, 808 gl. in Kunstovo, 472 gl., v Ljubljani. — Žgančevo, v Ipavi. — Glihovo, 2584 gl. in Okornovo, 870 gl. 60 kr., v Ljubljani.

### Tuji.

14. aprila.

**Europa:** Fibrouz iz Kroepe. — Širca iz Žavca. — Bobisut iz Žavca. — Plohberger iz Zagreba. — Jubornik iz Gorenjskega. — Hamhardt iz Aleksandrije. — Rousburger iz Dunaja. — Madaje iz Kranja. — Dorotka iz Tržiča.

**Pri Elefantu:** Bregar iz Višnje gore. — Hočevar iz Krškega. — Roš iz Vrbovskega. — Brooser iz Bude. — Rodič iz Trebiža. — Grof Aichelburg iz Grada. — Dr. Schust iz Trsta. — Kraus iz Planine. — Gospa Tancer iz Grada. — pl. Rudkofsky iz Krškega.

**Pri Maliči:** Braune, Karl Braune, Ferderbar, Tratnik iz Kočevja. — Urbančič iz Predvdora. — Chertel iz Dunaja.

### Dunajska bors 15. aprila.

(Izvirno poročilo.)

|                              |           |     |
|------------------------------|-----------|-----|
| Enotni drž. dolg v bankovcih | 70 gl. 55 | kr. |
| Enotni drž. dolg v srebru    | 72        | 90  |
| 1860 drž. posojilo           | 103       | 25  |
| Akcije narodne banke         | 952       | —   |
| Kreditne akcije              | 332       | 75  |
| London                       | 108       | 70  |
| Napol.                       | 8         | 69  |
| C. k. cekini                 | —         | —   |
| Srebro                       | 107       | 65  |

### Zobni zdravnik

**docent dr. Tanzer**

iz Grada

ordinira v zobozdravniškem in zobotehničnem stroku vsak dan od 8. do 6. ure tu v **Ljubljani**, „Hotel Elefant“ v 1. nadstropji, sobe št. 20. (109—3)

Pomudek od 7. t. m. skozi tri tedne.

## Oznanilo.

Podpisani priporoča svojo bogato zalogo **kovanih žebeljev, nožev in kosirjev** vsem trgovcem po najnižjih cenah.

Kdor hoče cenik imeti, naj se obrne k podpisaneu. (112—3)

**Martin Šuligoj,**

v Čepovanu pri Gorici na Primorskem.

**Janko Šviglin,**

kraljevski javni bilježnik

**odvjetnik**

u području kralj. banskoga stola (kao višjega suda) u kraljevini Hrvatskoj i Slavoniji ima svoju

**bilježničku i odvjetničku kancelariju**

u

**Varašdinu**

u viećničkoj ulici kuće broj 14.

Izdatelj in za uredništvo odgovoren: Ivan Semen.

## Menjavnica

**„Wiener Commissions - Bank“**

Schottenring Nr. 18,

razpošilja

### dobitne liste (Bezugs - Scheine)

na sledeče razpisane gručice srečk, in se morejo te sestave iz tega razloga najkoristnejšim prištevat, ker je vsakemu posestniku takšnega dobitnega lista mogoče, vse glavne in postranske dobitke sam zadeti in razen tega obresti 30 frankov v zlatu in 10. gl. v papirju uživati.

#### Gruča A. (16 ždrebanj na leto.)

Mesečni obroki à 10 gl. Po vložbi zadnjega obroka dobi vsak deležnik sledeče 4 srečke: **1 5perc. državno srečko po 100 gl. od 1. 1860.** Glavni dobitek 300.000 gl., z odkupno premijo potegnene serije 400 gl. a. v.

**1 3perc. c. turšk. državno srečko 400 frank.** Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov gotovega zlata.

**1 vojvod. Brunsviško srečko 20 tolarjev.** Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsakega pridržka.

**1 Insbruško (tirolsko) srečko.** Glavni dobitek 30.000 gl.

#### Gruča B. (13 ždrebanj na leto.)

Mesečni obroki à 6 gl. Po vložbi zadnjega obroka dobi vsak deležnik sledeče srečke:

**1 3perc. c. turšk. državno srečko 400 frank.** Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov gotovega zlata.

**1 vojvod. Brunsviško srečko 20 tolarjev.** Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsakega pridržka.

**Sachsen-Meiningska srečka.** Glavni dobitek 45.000 gl., 15.000 južnonemške veljave. Potem dobitne liste na peti del, **5perc. drž. srečke 1. 1860.** Mesečni obroki à 6 gl.

Potem dobitne liste na cele državne srečke **1. 1864.** Mesečni obroki à 10 gl.

Potem dobitne liste na pol državne srečke **1. 1864.** Mesečni obroki à 4 gl.

Potem dobitne liste na pol ogerske srečke. Mesečni obroki à 3 gl.

Potem dobitne liste na Brunsviške srečke **20 tolarjev.** Mesečni obroki à 2 gl.

Potem dobitne liste na Insbruške srečke. Mesečni obroki à 2 gl.

Razen tega prevzame borzna pisarnica in menjavnica „Wiener Commissions-Bank“ vse kakor koli imenovane bankine, menjične in borzne opravila.

Potrjene menjice in priporočila se na vse velike mesta v Evropi in v Ameriki po najnižji ceni razpisavajo. — Naročila na tukajšnjem mestu in iz pokrajine se naglo, gotovo in natančno izvršujejo, in po borzni pisarnici nakupljene menjice in vrednosti se oziroma na vsakokratni položaj denarskega tržišča po najbolj dobropunih pogojih dajejo. Opravilski prostori so vsak dan od 9. ure dopoldne do 6. ure zvečer brez prestanda odprti.

**Vnanja naročila** se natančno in tudi na povzette izvršujejo. Zapisniki vzdigateg se po vsakem ždrebanji franco zastonj razpošiljajo. (80—14)

## Izgubi

vsak svoj denar, kdor v tukajšnjih dunajskih prodajalnicah igrače ure kupuje, katere vlek svojih lažljivih oznanil, kot: Prvi dunajski urarski-bazar, Praterstrasse št. 16, lažljiva fabrika ur, Opernring št. 7 i. t. d. krivo in zavrežno blago jako slabe vrednosti za pravo angleško prodajajo. Torej se čutim primoran, na to premedeno sleparstvo čestito p. n. občinstvo opozoriti, da se blagovoli naravnost obračati na slovečo

**tovarnica ur,**

(lastno izdelstvo) od

**Josef Hawelka**

na **DUNAJI, Leopoldstadt, Tabarstrasse**

**Nr. 10, „zum Pfau“,**

katere svoje dobro regulirane

od c. kr. urada za punčiranje poskušene ure po

sledečih neverjetnih

pa vendar resničnih cenah prodaja.

**Samo** 1 gl. 50 kr. ali 2 gl. prav pariška ura iz bronca z enoletnim poročtom. — 8 gl. 50 kr. prav angleška cilindrična ura s prav talni-zlatno verižico in petletnim izkazom poročstva.

**Samo** 9 gl. prav angleška cilindrična ura s kristalnim steklom, sekundnikom, s fino verižico iz pravega talni-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred.

**Samo** 12 gl. srebrna cilindrična ura s pravozlatim skakalcem, močnim kristalnim steklom, z verižico, medaljonom iz talni-zlata in garantilnim pismom vred.

**Samo** 15 ali 20 gl. prav angleška, srebrna siderna ura, se savoneto, dvojnimi plaščem, najfiniš gravirana, z verižico iz pravega talni-zlata in garantilnim pismom vred.

**Samo** 13 gl. prav angleški srebrni in v ognji pozlačen kronometer, ne ponarejen, z verižico, medaljonom iz talni-zlata, z usnjatim vtičkom in garantilnim pismom.

**Samo** 14 gl. ravno ista znamenito finiša z orientalnim kazipotom.

**Samo** 14 ali 17 gl. prav anglešk Prince of Wales remontoar v najmočnejšem obsegu, z kristalnim steklom, s kolesejem iz nikeljna iz pravega talni-zlata; te ure imajo mimo drugih to prednost, da se brez ključa navijajo; k tem uram dobi vsaki verižico iz talni-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred zastonj.

**Samo** 12 gl. prav angleška ura iz dobrega talni-zlata, cilindrične nove fasone, z dvojnimi kristalnim steklom, kde se tudi zaprto koleseji vidi, z verižico iz talni-zlata, z medaljonom in garantilnim pismom vred.

**Samo** 13 gl. ura v talni-zlatu, z dvojnimi plaščem, savoneto, skakalcem, kristalnim steklom in kolesejem iz nikla, s fino verižico iz pravega talni-zlata, medaljonom, usnjatim vtičkom in garantilnim pismom vred.

**Samo** 14 ali 15 gold. posebnost najfiniših prav angleških cilindričnih ur s plošnatim kristalnim steklom, sekundnikom, po želji, s belim ali barvanim kazalom. Zaradi gotove konstrukcije se garantira, da ura v enem mesecu ne sme za 2 minuti naprej iti niti zastonj, s fino verižico in medaljonom vred.

**Samo** 14 ali 17 gl. prav fina ura za gospo, prav srebrna in prav pozlačena z verižico krog vrata iz pravega talni-zlata in garantilnim pismom vred.

**Samo** 18 gl. prav angleški, najfiniš v ognji pozlačen kronometer s dvojnimi plaščem najfiniš emailiran, z fino verižico iz pravega talni-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

**Samo** 18 ali 20 gl. najfiniša srebrna prav angleška siderna ura, s 15 rubini, z najfiniš verižico iz talni-zlata, medaljonom, z usnjatim vtičkom in garantilnim pismom vred.

**Samo** 20 gl. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, z verižico iz talni-zlata in medaljonom vred.

**Samo** 23, 25, 27 gl. zlata ura za gospe z verižico, meda-

ljonom in garantilnim pismom. Potem 45 do 65 gl. z briljantnimi kamenčki.

**Samo** 6 gold. krasna pariška ura iz bronca, z bilom pod steklom, kinč za vsako sobo. 1 gl. 60 i. 80 ali 2 gl. najfiniš ure iz Černolesa, porcelana, emailirane, ščitne in za na steno, za kojih tek je 3 cele leta poročstvo. Vse moje ure so prve bira in se ne smejo s ponarejenimi zamenjati.

**Verižice iz talni-zlata** kratke 1 gl., 1.20, 1.50, 1.80, 2, 3, 4, 5, 7, krog vrata dolge

gl. 1.50, 2, 2.40, 3, 4, 5, 6, 8.

Srebrne verižice gl. 3, 3.50, 4, 5, 6 do 12.

Pariški budivci z uro 6 gl.

Pariški popotni budivci z uro, ki pri izbudenju luč prižgejo, 9 in 12 gl.

Patentno-varni budivci s strelno pripravo, ki ob enem tudi luč prižgejo, 14 in 16 gl.

Pariški budivci, v elegantnem zaporu iz bronca, najfiniš izdelani, 12, 14 in 16 gl.

Krasne pariške ure iz bronca z bilom pod steklom 6 in 8 gl. najfiniš izdelane 10 gl., kinč za vsako sobo.

Salonske ure z okvirom prav dobro pozlačenimi okviri, bijo ure in polure, za elegantne salone, tudi za obdaru-

vanje zelo priprave, z najlepšim lišpom, po čudovito nizki ceni od 8, 10, do 14 gl. te najfiniš.

Krasne muzikalije, melodijoni z nebeškimi glasovi in mandoliji itd. Tremolo igrajo te najnovejše kompozicije od Strauss-a, Offenbach-a, Rossini-ja, Meyer-

beer-ja in dr. 1 kos muzikalije z 2 napravi 7 in 16 gl., s 4 napravi 7 gl. 80 kr., z 6 napravi 18 gl.

Na predpošiljatev zneska ali poštno povzette se vsako naročilo v 24 urah natančno izvrši. Neregulirane ure so za 2 gl. ceneje.

Zapisniki cen zastonj.

**Urarji in prodajalci ur** nahajajo veliko zalogo od 4000 do 5000 ur po čudovito nizkih cenah.

Le skoz večletno bivanje na Angleskem in v Švici, potem skoz veliko prodajo, sem vstanu, ure po nizkih cenah prodajati. — Za ure, kupljene pri meni, garantiram 5 let. V slučajih, ko bi se v teh 5 letih poročilo ali se kaj drugega pripetilo, se zavežem, to zastonj popraviti.

**Podružnice:** Leopoldstadt, grosse Pfarrgasse

Nr. 6.

Florisdorf, Hauptstrasse Nr. 53.

(55—8)

## Svarilo.

Sleparstvo z urami je v zadnjem času takšni vrhunec doslej, da si prodajalci igračk kot urarji in fabrikanti ur naslov dajejo, in da bi p. n. občinstvo vsakako prevarili, svoje naslove vedno spreminjajo, kot: pred „Erster Wiener Uhren-Bazar“, zdaj „Uhrenfabrik, Praterstrasse Nr. 16“, pred „Erstes Wiener Uhren-Etablissement“, zdaj „Uhrenmacher, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Palais Todesco“, potem „Uhrenfabrik, Opernring 7“ in da bi se sleparstvo na najvišji vrhunec do- gnalo, pustijo na silno nesramen način svarila, kateri bi ravno njihovo kupčijo zadevati imele, na prodajalnice igračk in njihovih prejšnjih naslovov, razglašati. Čestitim p. n. stanovalcem v pokrajini, kateri se o resnici skoz osobno obiskovanje ne morejo prepričati, nij treba drugo, nego da se z listnico na ka- terega svojih znanecv obrnejo, da se bode potem pokazalo, da je to od mene tukaj navedeno čista resnica, ker se tam, mesto ur, strojev in urarjev — čevi za pipe, gobe, palice, lile, tobaknice in takšne reči nahajajo. Posebno ozira vredna je naj več sleparstvo goječa prodajalnica igračk „am Opern- ring Nr. 7“, katera vse zavrežno blago od fabrik po brezenji nakupuje, te in vse nališpane ure kot nove prav angleške prodaja.

Vsi ti ljudje niso ne urarji niti strokovnjaki in nemo- jo o kakovosti ur nikakšnega pojma, ter valed tega najmanjšega poročstva dati ne morejo in napovedano poročstvo je samo sle- parstvo.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalec, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepili dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavre- nega blaga v zgorej omenjenih prodajalnicah.